

Sygn. akt IV CSK 545/14

POSTANOWIENIE

Dnia 13 marca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa M. C. C. i M. O. F. przeciwko M. [...] Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K., Z. W. i J. G.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 13 marca 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanych M. [...] Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. i Z. W.

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 6 grudnia 2013 r., sygn. akt V ACa [...],

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

2. zasądza od M. [...] Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. i Z. W. na rzecz powodów kwotę 3 600 (trzy tysiące sześćset) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w pierwszej kolejności powołano się na oczywistą jej zasadność. Uzasadnienie w tym zakresie powiela uzasadnienie podstaw kasacyjnych, ponieważ skarżący dowodzą, że wskazane przez nich przepisy Sąd naruszył w sposób oczywisty. W konsekwencji wywód ten jest niczym więcej niż dodatkowym uzasadnieniem podstaw kasacyjnych, gdzie postępowanie kasacyjne, wbrew jego naturze, zostało potraktowane jako postępowanie w III instancji sądowej. W szczególności nie wykazano w skardze kasacyjnej, że Sąd w sposób oczywiście nieprawidłowy wyłożył lub zastosował prawo – wykazano jedynie, że Sąd nie zgodził się ze stanowiskiem skarżącego. Ponadto jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazano na występowanie na jej tle istotnego zagadnienia prawnego. Sprowadza się ono do ustalenia, czy wobec brzmienia art. 394 k.c., gdzie mowa o daniu zadatku „przy zawarciu umowy”, jest dopuszczalne wręczenie zadatku już po zawarciu umowy. Kwestia nie budzi jednak wątpliwości. Artykuł 394 k.c. jest *ius dispositivum*. Zgodnie z tym przepisem, strony mogą indywidualnie uregulować w łączącej je umowie skutki zadatku. Nic nie stoi też na przeszkodzie, jeśli jest taka wola stron, zgodnie z zasadą swobody umów, aby z siebie tylko znanych względów strony zdecydowały o wzmocnieniu umowy zadatkiem już po jej zawarciu. Zawsze wola stron ma priorytet, a rolą sądu w konkretnej sprawie jest ocena, czy wręczone świadczenie można uznać za zadek, a jego wręczeniu nadać skutki prawne, o których mowa w art. 394 k.c. W tym stanie rzeczy wskazana w skardze kwestia nie budzi wątpliwości jurydycznych.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

